

ת"ד 3130/03/20 - עזריאל לוקץ נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

ת"ד 3130-03-20 מדינת ישראל נ' לוקץ
תיק חיצוני: 555811/2019

מספר בקשה: 2

בפני	כבוד השופטת רונה פרסון
מבקש	עזריאל לוקץ
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. לפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 7.6.20 (להלן: "**פסק הדין**").

2. במסגרת פסק הדין הורשע המבקש בגרימת תאונת דרכים עקב אי ציות לאור אדום ברמזור, נהיגה ברשלנות וגרימת חבלה לגוף ונזק לרכוש, תאונה מיום 25.12.19. במסגרת גזר הדין נגזרו על המבקש העונשים הבאים: קנס בסך 2,500 ₪, פסילה לתקופה של 100 ימים בפועל ופסילה על תנאי לתקופה של 3 חודשים למשך 3 שנים.

3. ב"כ המבקש טענה כי המבקש מעולם לא קיבל הזמנה לדין. טענה כי מאישור המסירה עולה כי המבקש לא קיבל לידי את ההזמנה בביקור הראשון והשני של הדוור בביתו מאחר שהוא לא היה בבית, ואף לא מצא את ההזמנה שהודבקה בביקור השלישי. טענה כי מעיון במערכת נט המשפט עולה כי תיק בית המשפט נפתח בתאריך 8.3.20 וביום 9.3.20 נקבע מועד להקראה ליום 7.6.20. טענה כי אף שבשימוע משרדם ייצג את המבקש הרי שבשל משבר הקורונה עבד משרדם במתכונת מצומצמת כך שהם לא עקבו אחרי פתיחת התיק בבית המשפט באופן רציף. טענה כי המבקש לא עיין בחומר החקירה ולא התאפשר לו להתגונן בבית המשפט. טענה כי מדובר באדם נורמטיבי, בן 74, עם מחלות רקע וכי יש מקום להתחשב בנסיבותיו האישיות. לאור האמור ועל מנת למנוע עיוות דין ביקשה ליתן למבקש יומו בבית המשפט.

4. ב"כ המשיבה התנגד לבקשה וטען כי קיים אישור מסירה כדין.

5. לאחר ששקלתי טענות הצדדים החלטתי לקבל הבקשה בכפוף לתשלום הוצאות.

עמוד 1

6. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדין או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מ"י**, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 **סאסי נ' מ"י**, ניתן בתאריך 28.11.13).

7. משלוח הזמנה באמצעות דואר רשום מקים "חזקת מסירה" כאשר על הנמען מוטל הנטל להוכיח כי לא קיבל את ההודעה מסיבות שאינן תלויות בו (ראו לעניין זה רע"פ 8626/14 **סמארה נ' מ"י**, 10.2.15 וכן רע"פ 106/15 **קריב נ' מ"י**, 20.1.15).

מאישור המסירה עולה כי הזימון לדין נשלח לכתובתו של המבקש ולאחר ביקור שלישי הודבק בתאריך 26.3.20, ומכאן שבוצעה מסירה כדין. לאחר שעיינתי בטענות המבקש ביחס לאופן המסירה, לא מצאתי כי עלה בידו להפריך חזקת המסירה. יש לציין כי ניתן היה לעקוב אחר פתיחת התיק גם במערכת נט המשפט או בבירור טלפוני מול מרכז מידע, גם במהלך תקופת הקורונה.

8. מעבר לכך, המבקש לא פירט טענות הגנתו. עם זאת, בשים לב למהות התיק ולטענת המבקש כי טרם עלה בידו לעיין בחומר החקירה בתיק, ולאור נסיבותיו האישיות של המבקש, החלטתי, לפנים משורת הדין, ליתן לו יומו בבית המשפט על מנת להסיר את החשש מפני עיוות דין, אולם זאת בכפוף לחיוב המבקש בתשלום הוצאות לטובת המדינה.

9. סיכומי של דבר, הריני לקבל את הבקשה ולבטל את פסק הדין, זאת בכפוף לחיוב המבקש בתשלום הוצאות לטובת המדינה בסכום של 800 ש"ח אשר ישולם על ידי המבקש עד ליום 9.8.20 שאחרת, יוותר פסק הדין על כנו.

עם ביטול פסק הדין ייקבע מועד להקראה.

ניתנה היום, כ"א תמוז תש"פ, 13 יולי 2020, בהעדר הצדדים.